0 PP 216/2025-69

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 5. 1. 2026 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve Věznici XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** návrh odsouzeného XXX na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 30. 5. 2023, sp. zn. 9 T 8/2023, a trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 6. 9. 2021, sp. zn. 34 T 109/2021, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 5. 6. 2023, sp. zn. 34 T 109/2021, **zamítá.**

Odůvodnění:

1.Dne 8. 12. 2025 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána prostřednictvím ředitele Věznice XXX žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 5. 1. 2026 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, a připojenými spisy, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 2. 6. 2026, trestu předcházela vazba.

2. Dne 25. 4. 2023 byl odsouzený přemístěn do Věznice XXX, umístěn do II. diferenciační skupiny a následně od 14. 2. 2024 přeřazen do I. diferenciační skupiny. Odsouzený je pracovně zařazen do 17. 7. 2023 na pracoviště XXX, kde je do současné doby a je kladně hodnocen. Program zacházení odsouzený plní, účelu výkonu trestu je dosaženo. Odsouzený získal 12 kázeňských odměn, z toho 8 v pravomoci ředitele věznice, nebyl kázeňsky trestán a 3x se zúčastnil akce mimo areál Věznice XXX. Odsouzený také absolvoval kurz výpočetní techniky (č. l. 6).

3. Ředitel Věznice XXX dále v písemné hodnotící zprávě k odsouzenému konstatuje, že odsouzený je ve výkonu trestu pošesté, má 19 záznamů v rejstříku trestů.

4. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl celkem 19 x odsouzen, po předchozích alternativních trestech se již pošesté do vězení propracoval a je pravidelně odsuzován od roku 1997. Odsouzený je odsuzován za různorodou trestnou činnost, převládá však trestná činnost majetkového charakteru. V dávnější minulosti byl odsouzený již podmíněně propuštěn (XXX 2007), ale ve zkušební době se neosvědčil, a proto mu byl zbytek trestu nařízen. Před současným trestem tak odsouzený vykonával tresty v celkové délce cca 12 let.

5. Odsouzený u veřejného zasedání uvedl, že svého jednání lituje a nechce v trestné činnosti pokračovat. Zázemí má odsouzený vytvořené, může bydlet u XXX (č. l. 8), příslib zaměstnání pro odsouzeného je doložen zprávou XXX (č. l. 7).

6. Podle § 88 odst. 1, 2 tr. zákoníku soud odsouzeného podmíněně propustí na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třináctě zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

7. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Program zacházení odsouzený plní dlouhodobě a nadstandardně, je zaměstnán a zařazen do I. diferenciační skupiny, získal 12 kázeňských odměn. Dosažení účelu výkonu trestu by tak mohlo být v zásadě považováno za splněné, nicméně odsouzený v minulosti tresty opakovaně vykonával, přesto jejich účelu, tedy napravení odsouzeného v tom smyslu, aby již trestnou činnost nepáchal, dosaženo nebylo.

8. U odsouzeného tak, podle názoru soudu, není ještě naplněn předpoklad vedení řádného života do budoucna alespoň s vyšší mírou pravděpodobnosti, která by mohla podmíněné propuštění z výkonu trestu v současné době umožnit. Odsouzený totiž již byl v minulosti 5x ve výkonu nepodmíněného trestu, byl již 19 x odsouzen, v minulosti mu byly uděleny i alternativní tresty a přesto se trestné činnosti opětovně dopouštěl. Dokonce byl odsouzený v dávnější minulosti také z výkonu trestu podmíněně propuštěn, a protože se neosvědčil, musel mu být zbytek trestu nařízen. Důvod pro podmíněné propuštění z výkonu trestu v zásadě nelze shledat v případech, kdy se odsouzený nachází ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně, a zjevně se tak z předchozího pobytu ve věznici nepoučil. I rozhodovací praxe Ústavního soudu je založena na závěrech, podle kterých je možno hledět k trestní minulosti odsouzeného v rámci rozhodování o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody – lze odkázat například na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. II. ÚS 2580/13, bod 8., nebo ze dne 10. 1. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3333/16, bod 12. Soud musí zvažovat veškeré okolnosti svědčící či nesvědčící ve prospěch odsouzeného, kdy jsou významnými aspekty i předchozí trestná činnost a způsob života odsouzeného, na které lze přiměřeně poukazovat u hodnocení důvodnosti očekávání, zda odsouzený bude vést po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody řádný život. Na otázku možnosti podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody lze nahlížet jako na zákonem presumovaný benefit, jenž může být poskytnut odsouzenému, jen je-li zjevné, že jeho pobyt ve vězení vedl k nápravě a lze očekávat, že po propuštění nebude v trestné činnosti pokračovat. Užití tohoto dobrodiní není nárokové a automatické pro každého vězněného, a je na obecných soudech, aby posoudily všechny okolnosti konkrétního případu a rozhodly, zda důvody pro mimořádné

zkrácení trestu nastaly. Jde o výjimku z obecného pravidla výkonu celého spravedlivě vyměřeného trestu, který se automaticky nezkracuje pouze slušným chováním během věznění.

9. Lze dodat, že podmínka prokázání polepšení je s podmínkou týkající se předpokladu vedení řádného života odsouzeného v budoucnu úzce svázána, neboť předpoklad vedení řádného života v budoucnu logicky (ne však nutně) na polepšení navazuje. Zatímco polepšení sleduje aktivitu a změnu chování odsouzeného v blízké minulosti, popřípadě v přítomnosti, očekávání vedení řádného života je orientováno do budoucna. Alternativou k očekávání vedení řádného života od samotného odsouzeného je přijetí záruky za dovršení jeho nápravy. V obou případech se nicméně předpokládá, že pozitivní proces, který byl započat v průběhu výkonu trestu a který nasvědčuje proměně odsouzeného, bude pokračovat po propuštění. Není přitom vyžadováno stoprocentní přesvědčení o tom, že odsouzený nespáchá další trestný čin. Očekávání vedení řádného života, respektive dovršení nápravy odsouzeného v budoucnu je ze své podstaty předpokladem pravděpodobnostním, byť je třeba ho činit s potřebnou znalostí rozhodných skutečností a musí jít o odůvodněný předpoklad (srov. nález sp. zn. IV. ÚS 575/21).

10. Z uvedeného vyplývá, že institut podmíněného propuštění není automatickým a nárokovým institutem kteréhokoli odsouzeného. Okresní soud, při respektu k rozhodnutím ÚS ČR v této oblasti, je toho názoru, že právě u odsouzených, kteří vykonávají nepodmíněné tresty opakovaně, a při svém pobytu na svobodě jsou stejně často trestáni i alternativními tresty tak, jako odsouzený, který by tak měl prokázat, že pobyt na svobodě bez porušování trestních norem zvládá, resp. že zvládá vést řádný život, by neměla být možnost jejich podmíněného propuštění posuzována identicky jako u osob, které mají z hlediska trestní zachovalosti podstatně lepší anamnézu. Obecně platné zásady ukládání trestů stanovené v ust. § 39 tr. zákoníku, případně základní zásada celého trestního řízení (hledisko individuální i generální prevence), jakožto celkové koncepce trestní politiky státu, by neměly být v řízení o podmíněném propuštění kteréhokoli odsouzeného přehlédnuty. Odsouzený, který již vykonával v nedávné minulosti důraznější nepodmíněné tresty a přesto v trestné činnosti majetkového charakteru v masivním rozsahu sériovým způsobem pokračoval, by měl získat od státu, v daném případě soudu, poznatek o tom, že každý jeho další pobyt ve výkonu nepodmíněného trestu objektivně ztíží jeho úspěch v řízení o podmíněném propuštění, které se dosud nestalo nárokovým. Opačný postup by pak mohl odsouzené naopak povzbudit v pokračování v páchání trestné činnosti, neboť by získali informaci opačnou, tedy, že s každým dalším výkonem nepodmíněného trestu po opětovně spáchané trestné činnosti budou jejich možnosti dosáhnout podmíněného propuštění, tedy mimořádného zkrácení spravedlivě uloženého trestu, prakticky totožné jako u odsouzených, kteří mají svoji kriminální minulost mnohem více zachovalejší.

11. V nyní posuzované věci tak lze rekapitulovat, že odsouzený před nástupem současného trestu byl mnohokrát odsouzen, v minulosti nabídnuté šance v podobě alternativních trestů a podmíněného propuštění si nevážil a znovu opakovaně trestnou činnost páchal, nejednalo se přitom o ojedinělé selhání, ale o opakované protiprávní jednání, za kterou byl nadále pravidelně trestán nepodmíněnými tresty a nezanedbatelnou část svého dospělého života také ve výkonech trestů odsouzený prožil. Na podmínky výkonu trestu je odsouzený, vzhledem k výše uvedenému, plně adaptován, proto režim výkonu trestu respektuje, dodržuje a v rámci pracovního zařazení a pravidelného odměňování za pracovní činnost také v tomto konkrétním trestu zvyšuje svoje šance na naplnění předpokladu vedení řádného života do budoucna. Odsouzený by mohl být aktivnější s vícečetnými vzdělávacími a speciálními terapeutickými aktivitami, přičemž v úvahu by přicházel zejména program VIT a 3xZ. Odsouzený, pokud chce zvýšit své šance v řízení o podmíněné propuštění, by měl k výkonu trestu přistupovat aktivně i nadále, protože je v jeho případě zřejmé, že pouhé vykonání trestu, kterých bylo do současné doby 5, jej na správnou cestu k životu bez

páchání trestné činnosti nepřivedlo a v tomto smyslu tak u žádného předchozího trestu jeho účelu dosaženo nebylo.

12. V případě odsouzeného v situaci, kdy je opakovaně odsuzován a vykonával také nedávno předchozí nepodmíněné tresty, nemůže soud v řízení o podmíněném propuštění vyhodnotit tyto podklady jinak než tak, že pochybnosti o předpokladu vedení řádného života na straně odsouzeného v budoucnu jsou natolik značné, že vyhovění jeho žádosti v současné době neumožňují. Ani v současné době zajištěné ubytování a zaměstnání pro odsouzeného pro případ podmíněného propuštění nejsou natolik významné aspekty, které by byly způsobilé v dané situaci shora uvedené negativní faktory na straně odsouzeného podstatným způsobem eliminovat. Jedná se o aspekty, které měl odsouzený i v minulosti, přesto jej od páchání trestné činnosti neodradily. Protože odsouzený nesplnil zákonnou podmínku předpokladu vedení řádného života do budoucna pro vyhovění žádosti o podmíněné propuštění, byla jeho žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 5. 1. 2026

Mgr. Karel Gobernac v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.